

شنبه 8 خرداد 15 جمادی الثانی 29 مه

مرگ ولید بن عبدالملک اموی - سال 96 هجری قمری...

مرگ ولید بن عبدالملک اموی - سال 96 هجری قمری

ابو عباس، ولید بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که نام مادر او و برادرش سلیمان بن عبدالملک، ولادة بنت عباس عسبی بود، پس از مرگ پدرش عبدالملک بن مروان، به عنوان ششمین خلیفه اموی بر سریر خلافت استقرار یافت و قریب به ده سال حکومت کرد. وی در ایجاد و توسعه بناهای مذهبی بسیار کوشا بود و آثار ارزشمندی از خود به جای گذاشت. ساخت مسجد اموی شام، گنبد بزرگ مسجدالاقصی و تجدید بنا و توسعه مسجدالنبی(ص) از آثار به جای مانده عصر او می باشند.

پدرش عبدالملک بن مروان، پیش از مرگ خود، وصیت کرد که پس از او، پسرش ولید و پس از ولید، پسر دیگرش سلیمان بن عبدالملک به مقام خلافت نایل آیند. اما هنگامی که ولید بن عبدالملک به خلافت رسید و پایه های قدرت خود را مستحکم نمود، با وسوسه های حجاج بن یوسف ثقفی و قتیبة بن مسلم، که از عاملان و فرماندهان ارشد دستگاه خلافت او بودند، تلاش نمود پسر خویش عبدالعزیز بن ولید را به جای برادر خود سلیمان بن عبدالملک، ولی عهد نماید و در این راه کوشش بسیار نمود.

ولیکن این امر برای او محقق نگردید و عاقبت الامر در نیمه جمادی الآخر سال 96 قمری و در 43 سالگی و یا 47 سالگی، در دمشق وفات یافت و در بخش بیرونی باب الصغیر و به قولی در گورستان "فرادیس" به خاک سپرده شد. گفته شد که وی دارای نوزده پسر، چند دختر و چندین همسر و ام ولد بود.

سلیمان بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که مادر وی و برادرش ولید، ولادة بن عباس عسبی بود، پس از مرگ برادرش ولید، به عنوان هفتمین خلیفه اموی به مقام خلافت اسلامی نایل آمد.

وی به هنگام مرگ ولید، در رمله به سر می برد و ولی عهد خلافت اسلامی از جانب پدر خویش بود. گرچه ولید بن عبدالملک تلاش فراوانی به عمل آورد تا وی را از ولایت عهدی معزول و فرزند خود را به جای وی به این مقام منصوب کند، ولیکن شرایط و مقتضیات لازم برای او فراهم نگردید و به محض مرگ ولید، اعیان و اشراف حکومت از دمشق به سوی رمله رفتند تا با سلیمان بیعت کنند. ولی سلیمان بن عبدالملک نیز از رمله به سوی دمشق حرکت کرد و در بیت المقدس به هم رسیدند و در آن جا با وی بیعت کرده و به عنوان خلیفه مسلمانان بر وی سلام دادند.

سلیمان بن عبدالملک پس از نایل شدن به خلافت اسلامی به دمشق رفت و دستگاه خلافت را تحویل گرفت و به هواداران خویش بخشش های زیادی نمود و نسبت به کسانی که برادرش ولید را در خلع سلیمان از ولایت عهدی تحریک و تشویق می نمودند، ترضیقاتی قائل شد و فشارهای گوناگونی بر آنان وارد کرد. از جمله قتیبة بن مسلم را از حکومت عراق معزول و به جای او، یزید بن مهلب را به حکومت عراق و خراسان منصوب کرد.

هم چنین وی پس از مرگ برادرش ولید بن عبدالملک، ساخت مسجد جامع اموی را تکمیل نمود.(1)

1- البداية و النهاية (ابن کثیر)، ج 9، ص 188

آغاز خلافت سلیمان بن عبدالملک - سال 96 هجری قمری

سلیمان بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که مادر وی و برادرش ولید، ولادة بن عباس عسبی بود، پس از مرگ برادرش ولید، به عنوان هفتمین خلیفه اموی به مقام خلافت اسلامی نایل آمد.

وی به هنگام مرگ ولید، در رمله به سر می برد و ولی عهد خلافت اسلامی از جانب پدر خویش بود. گرچه ولید بن عبدالملک تلاش فراوانی به عمل آورد تا وی را از ولایت عهدی معزول و فرزند خود را به جای وی به این مقام منصوب کند، ولیکن شرایط و مقتضیات لازم برای او فراهم نگردید و به محض مرگ ولید، اعیان و اشراف حکومت از دمشق به سوی رمله رفتند تا با سلیمان بیعت کنند. ولی سلیمان بن عبدالملک نیز از رمله به سوی دمشق حرکت کرد و در بیت المقدس به هم رسیدند و در آن جا با وی بیعت کرده و به عنوان خلیفه مسلمانان بر وی سلام دادند.

سلیمان بن عبدالملک پس از نایل شدن به خلافت اسلامی به دمشق رفت و دستگاه خلافت را تحویل گرفت و به هواداران خویش بخشش های زیادی نمود و نسبت به کسانی که برادرش ولید را در خلع سلیمان از ولایت عهدی تحریک و تشویق می نمودند، ترضیقاتی قائل شد و فشارهای گوناگونی بر آنان وارد کرد. از جمله قتیبة بن مسلم را از حکومت عراق معزول و به جای او، یزید بن مهلب را به حکومت عراق و خراسان منصوب کرد.

هم چنین وی پس از مرگ برادرش ولید بن عبدالملک، ساخت مسجد جامع اموی را تکمیل نمود.